

[Johs. Christiansen.]

at det er Handelsministeriet, der skal administrere disse Ting. Det burde efter min Opfattelse henhøre under det samme Ministerium, hvorunder hele Byggeriet sorterer, og jeg retter den Henstilling til Regeringen — maaske skal det være til den højtærede Statsminister — at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og helst ret omgaaende, med det Formaal at faa en mere rimelig Arbejdsfordeling — om jeg maa kalde det saadan — tilvejebragt mellem de to Ministerier paa dette Omraade. Jeg skulde tro, at den højtærede Handelsminister personlig ikke vilde have noget imod det, og naar den højtærede Minister faar talt fornuftigt med sit Ministeriums Embedsmænd, skulde jeg tro, at det maa kunne finde Forstaaelse ogsaa der.

Dette maa dog paa ingen mulig Maade tages som nogen Kritik af de handelsministerielle Embedsmænd, der har med disse Sager at gøre — jeg ved, at de er overordentlig dygtige og samvittighedsfulde —, men det er naturligt, at Administrationen ligger under Indenrigsministeriet, og jeg tillader mig som sagt at rette denne Henstilling til Regeringen.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om det Forhold, som forekommer mig at bestaa mellem det Partis Holdning, der har stillet Forespørgselen, og samme Partis Administration i en Række af vore store Byer, ikke mindst i Hovedstaden.

Sagen er jo den, at Bolignøden navnlig forefindes i Byerne og ganske særlig her i København. Nu er det jo ogsaa saaledes, at i de større Byer — i Købstæderne og her i Hovedstaden — er det fortrinsvis det socialdemokratiske Parti, der har Ansvaret for og Ledelsen af Bystyret og altsaa ogsaa har og har haft Ledelsen af disse Byers Boligpolitik. Det er muligt, at Regeringen for sit Vedkommende har tøvet temmelig længe, inden den for Alvor tog fat paa de Problemer, der har Relation til Boligmangelen, men det kan virkelig heller ikke afvises, at det socialdemokratiske Styre i en Række Byer for mig at se — dog navnlig, som jeg har sagt, her i København — har ligget under for en ret iøjnefaldende Mangel paa Initiativ med Hensyn til at søge Boliger tilvejebragt. Dette er der gjort opmærksom paa flere Gange fra vor Side, sidst under Behandlingen af Boliganvisningsloven i forrige Samling, hvor jeg tillod mig at gøre Københavns Bystyre opmærksom paa, at det for Magistraten paa ingen Maade var tilstrækkeligt at rette Henvendelser til Lovgivningsmagten, men at den selv havde

Pligt til at tilvejebringe Boliger i den Udstrækning, som der overhovedet var Mulighed for. Jeg vil gerne spørge: Hvad har det københavnske Bystyre under socialdemokratisk Ledelse egentlig foretaget sig i saa Henseende? Hvor er det rigt udfoldede, det rigt udviste Initiativ blevet af her? Misøren er jo langt fra af ny Dato. Der har faktisk været Boligmangel her i Byen i hvert Fald i de sidste 5—6 Aar, en Mangel, der Aar for Aar er blevet mere og mere iøjnefaldende, og det er derfor, jeg siger, det er lidt paafaldende, at det er de socialdemokratiske Folketingsmedlemmer, der nu stiller Forespørgsel om, hvad Ministeren agter at foretage sig for at skaffe Materiale til Boligbyggeriet. Man kunde jo godt spørge de ærede Forespørgere, om de ikke mener, at Københavns Magistrat selv for længst burde have sikret Byggemateriale til Opførelse af flere Boliger. Hvad har Magistraten, efter at Materiale mangelen for Alvor er blevet aktuel, foretaget sig for ad anden Vej end ved det normale Byggeri at tilvejebringe nødtørftigt Husly til Hovedstadens beklageligt store Antal af boligsøgende?

Jeg har allerede antydnet, at disse Bemærkninger ikke fremsættes i et Forsøg paa at vaske Regeringen hvid i denne Sag, men de ærede socialdemokratiske Forespørgere bør paa den anden Side heller ikke tro, at de ved at stille Krav til Regeringen paa nærværende Tidspunkt, hvor Materiale mangelen er særlig aktuel, vil have større Muligheder for i Offentlighedens Øjne at kunne fjerne det tunge Ansvar, der efter min Mening hviler paa det socialdemokratiske Flertal i København og for øvrigt i alle større Byer, hvor Materiale mangelen har udviklet sig til en Plage, der staar paa Højde med eller overstiger de kendte syv ægyptiske. Saa vidt jeg forstaar, er der — Ret skal være Ret — adskillige Byer, som er gaaet den Vej at anskaffe Træhuse eller Elementhuse af Træbeton dels til Udlejning, dels til Bortsalg til lejlighedssøgende Borgere i de paagældende Byer. En tilsvarende Fremgangsmaade har formentlig været tilgængelig ogsaa for Københavns Kommune. Det vilde interessere mig meget at høre, om og i hvilken Udstrækning en saadan Fremgangsmaade er anvendt her i København. Jeg vilde ligeledes gerne høre af det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, der jo er Leder af et meget stort Boligselskab, om der slet ikke for Boligselskaberne har foreligget Muligheder for at skaffe Boliger ad den Vej; som jeg her har antydnet. Jeg maa maaske sige i denne Forbindelse, at det var saa tidligt som i April Maaned, altsaa for mere end 7 Maane-